

det selvfølgelig utilfredsstillende, at Statens Arkiver end ikke er i besiddelse af de sager, man søger adgang til; vi har dog noteret os, at man alligevel kan få adgang til dem. Men altså, hvis der er afleveringspligt, så er der velsagtens afleveringspligt. På den baggrund er vi enige i, at Statens Arkiver nu må have flere ressourcer, herunder også økonomiske ressourcer, til at få klaret dette efterslæb og forhindre, at et nyt opstår.

Vi følger også i den konservative folketingsgruppe, at det er berettiget at kippe med flaget både for Statens Arkiver som institution og for rigsarkivarens indsats for at forbedre situationen, sådan som det på en række områder er sket inden for de seneste år. Der er opnået meget betydelige resultater. De resultatkontrakter, der nu to gange er indgået mellem Statens Arkiver på den ene side og Kulturministeriet på den anden, har ydet deres bidrag til, at denne udvikling har været positiv.

Det er formentlig også rigtigt, at der i loven forekommer tidsfrister, der bevæger sig ud over de 30 år, ligesom det er fornuftigt, at rigsarkivaren fortsat kan give dispensation til at benytte arkiver inden udløbet af tilgængelighedsfristen.

Begge dele, både forlængelse og forkortelse, må imidlertid efter vores opfattelse håndteres i lyset af kravet om størst mulig åbenhed. For forskningens og for historieskrivningens og for klarhedens skyld bør mest muligt være tilgængeligt tidligst muligt.

Det er forhåbentlig fremgået, at vi bestemte venter, at vi kan deltage i det brede flertal bag ministerens lovforslag.

Margrete Auken (SF):

Arkivloven er jo beslægtet med offentlighedsloven. Både forskere og den almindelige offentlighed har brug for at kunne få adgang til statens arkiver, og det siger sig selv, at det bør kunne ske efter endnu lempeligere regler end offentlighedslovens principper, for slet ikke at tale om dens praksis, hvor vi jo desværre stadig væk mange gange er hyllet i et spørgsmål om, at det gælder om at gemme sagerne.

Men vi vil så se, om regeringens holdning her er åbenheden; det får vi lejlighed til at se umiddelbart efter påske, hvor vi skal diskutere postlister; og vi vil jo godt se, om det er en åbenhedsstrategi, man nu vil ind på, eller det er lukkeloven, der er i gang.

Men jeg synes, der er meget i det her lovforslag, der tyder på, at det er åbenheden, der trods

alt har været drivkraften, og det er jeg meget glad for, da jeg synes, de fleste andre forslag eller diskussioner, vi har haft i den senere tid om offentlighedsloven og om offentlighedens adgang, har været præget af lukkeloven.

Så derfor vil bare det, at vi oplever noget andet med det her forslag, være med til at gøre os fortrøstningsfulde, også med henblik på den første behandling, vi skal have af SF's forslag om postlister umiddelbart efter påske.

Der var dengang to betingelser, som var meget medvirkende til, at SF kunne støtte forslaget, og det ene var altså den revisionsbestemmelse, som vi nu får opfyldt, og det andet var, at det dér tilgængelighedsudvalg blev nedsat, og det har jo også vist sig at være en utrolig gavnlig sag, for det er jo i høj grad forslag fra Tilgængelighedsudvalget, som gør, at vi sidder med et lovforslag, som jeg synes er et brugbart forslag.

Det er fint, at man i stedet for at skrive »efter« 30 år skriver »inden« 30 år. Det er jo helt tydeligt nødvendigt, at man kommer ind, og at det bliver en frist, der virker, og vi håber selvfølgelig alle sammen, at man så ser at få rubbet neglene i den her sammenhæng, og vi er også meget glade for, at 25-års-perspektivet er bygget ind i forslaget, og vil selvfølgelig meget støtte, at vi får den her åbenhed ind også dér; vi er også vældig tilfredse med, at man har indført bestemmelsen om dokumenter, så man kan pille dokumenter ud af en pakke og så derefter gøre dem tilgængelige.

Endelig synes vi, det er fint, at man har forstærket brugersiden i Tilgængelighedsudvalget, således at det nu får en helt anden udstråling af, at det er åbenhed og offentlighed, man vil, og ikke beskyttelse af systemet; også det støtter vi selvfølgelig meget.

Det er også fint, at man nu skal begrunde sit smøl, for det er altså udmattende; det værste ved magten er, når den ikke svarer. Og det er fint, at man nu får pligt til at komme med et fornuftigt svar, når man ikke kan leve op til tidsfristerne, og at det altså tilsvarende forlanges også af de ministerier og andre offentlige instanser, som ligger inde med arkiver endnu, at de skal svare, og også, ja, jeg tror, at der må være frister dér, hvor man går til sagerne tidligere end efter de 25 år. Fint.

Jeg kan ikke helt blive klar over, om man skal begrunde afslag. Det vil jeg godt lige spørge om. Men det, om man skal begrunde et afslag, er faktisk en meget vigtig del af det og især, hvis man oven i købet kan anke et afslag. Det vil jeg også godt spørge om.